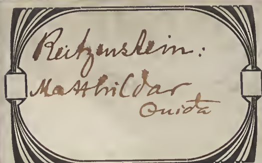

Reitzenstein:
Ouida

MATTHILLDAR QVIDA[1)]

DANMERKUR DROTTNINGAR

FYRST I ÞYDUERSKU MALE 2) ORT

AF

HANS EXCELLENCE

HA- OG VELBORNUM HERRA

HR. W. V. C. VON REITZENSTEIN,

RIDDARA, GEHEIME-CONFERENCE-RAÐI, OBER-HOF-MEISTARA YFIR SOREYIAR HASKOLA, OG AMT-MANNI I SOREYIAR OG HRINGSTADA AMTI,

VID

HENNAR MAJESTETS KOMU

ERA ENGLANDE TIL DANMERKUR

ARUM EPTER GUDS BURD MDCCLXVI.

ENN ARE SIDAR

A ISLENDSK 3) LIODMÆLE SETT, MED LITLUM VIDURAUKA UTLEGGIARANS.

AF EN G-AMMEL P-OET.

PRENTAD I SOREYIU 1770.

AF JONI LINDGREN, PRENTARA VIÐ HINN RIDDARALEGA HASKOLA.

Hlackar 4) *af hæſtrar lucku*
Hingadkomu Drottningar
Kiænaſtrar 5) CAROLINU
Koſtgilldufſu MATTHILLDAR, (*villduſtu*)
Dádſtyrkrar til Danmerkur,
Dygdvandrar fra Englande,
Soreyiar huga hyrum,
Sem hiól velltande ſkole.

Island tekur under,
Island fyrir ver handan, 6)
Hefer um alla æfe
Utlendſk verk kunnad merkia,
Fær ei valldid vor kullde,
(*Vitum lioſt*) *frernu* 7) *brioſte:*
Annara ſælli 8) *ſunna,*
Og 9) *ſiurnar giöra oſs* 10) *hlyja.*

Die

Die über

Ihro Majestät

der

Königin
Carolina Mathilda

glückliche Ankunfft

frohlockende

Ritter-Akademie

zu Sorøe.

TFIR

HENNAR HATIGNAR

DROTTNINGAR

CAROLINU MATTHILLDAR

FARSÆLLI HINGADKOMU

LEIKR AF FAGNADE

SA RIDDARALEGE SOREYIAR

HA-SKOLE.

Sie kommt, Ihr folget Glück und Segen,
Sie, die wir schon im Geist erblickt,
Eilt Völker, sehnsuchtsvoll entgegen,
Und seht, was euch die Vorsicht schickt;
Ein Bild der Frömmigkeit und Tugend,
Stellt sich bey anmuthsreicher Jugend,
In Carolin — Mathilden ein,
Beglücktes Volck! nun wird auch diese,
Wie vormahls unsere Lovise,
Der Dänen Lust und Wonne seyn.

Zum

Nu kemr beſtu hingad heille, 11)
Hun ſem var ande fagnar meſt,
Aller ſkunda mót ſión 12) áſtſælli,
Ad ſiá hvad af Gude oſs tilſendeſt;
Fromleiks og dygdar myndin mæta, *
Med æſku blóm og hegdan ſæta,
Drottning heita MATTHILLDUR má.
Luckuſællt folk! ad lita meigum,
Lovisu adra módur eigum,
Danmerkur bót 14) Drottningu þá.

* Dygdir og blídan blika 13) ſaman
Bundnar vid ungdoms hyru framan
CAROLINU MATHILDE hia

 Til

Zum Flor, zum Heil, und zum Vergnügen,
Für Dännemark und Engeland,
Knüpft jener Allmacht weises Fügen,
Ein Freundschafts und ein Liebes Band,
Der Wunsch, die Hoffnung zweyer Staaten,
Ist hier erlangt, und wohl gerathen,
Willkommen grose Königin!
Du kommst, doch kaum wilst Du verweilen,
Um Dir den Segen mitzutheilen,
Du eilest, und wo eilst Du hin?

Zum besten König auf der Erden,
Zu Dein — und unserm Christian,
Wie wird Sein Glück das Deine werden,
Das Deine triffst Du in Ihm an;
Um Deine Tugend zu belohnen,
Hast Du Sein Hertz, und mehr als Cronen,
Nimmst Du mit diesem Pfand dahin,
Ein König der Sein Hertz Dir giebet,
Und eh' Er Dich geseh'n, schon liebet,
Erwartet Dich o! Königin.

Cronwürdigste! Du bist nach Norden,
Zum Trost für Enkel späther Zeit,
Nach Gottes Winck geführet worden;
Der Segen giebt Dir das Geleit,
Wenn die zurückgebliebnen Deinen,
Dich liebend, bey dem Abschied weinen,
Wer tadelt ihre Zärtlichkeit?
So schlägt dies Dein Gemüth nicht nieder,
Denn Christ'an wird Dir alles wieder,
Nichts fehlt Dir an Zufriedenheit.

Hast

Til allra heilla, yndis, blóma,
Englande bæde og Danmörk ſenn,
Lætur Gud ſialfr ſaman koma
Soddan vinattu band her enn.
Beggia Rikianna bæner og voner
Beſt fylltuſt, ad nu komid ſona er.
Velkomin dyruſt *Drottning* nu!
Þu kemur, villt þó varla dvelia,
Ver medan kvediur giörum velia,
Þu ſkundar, enn hvert ſkundar *Þu*?

Til beſta *Kongs*, ſem byr á jördu,
Bæde til *Þins* og vors CHRISTIANS
Hans lucka ſvo *Þin* lucka verdi,
Luckan *Þin* verdur einnin *Hans*.
Laun *Þinnar* dygdar *Hans* er hiarta,
Hrepper *Þu* meira enn cronu biarta
Med þeſſum pante, mætuſt *Fru:* 15)
Allvalldur 16) ſá *Þig* elſka rede
Oſiena, og nefnda giöf *Þer* tiede,
Bídur epter *Þer* bleſſud nu.

Koronu verduſt *Drottning* dyra!
Af drottne færd i nordurlönd
Epterkomande ölld mun ſkira
Agæti þitt vid ſerhver ſtönd.
Aſtriki frænda þoad þreydi,
Þín miög ſaknande, hann ſvo leider,
Ad eckert ſoddan á *Þig* beit,
Þvi CHRISTIANS vors kæraſta blída
Kann ſlikt allt bæta er á vill ſtrida,
Ad raſkizt ei *Þin* rolegheit.

Hast Du die Mutter dort verlassen,
Hier treten Zwey an Ihre statt,
Dich stets zu lieben, zu umfassen,
Wird Ihr Verlangen niemahls satt;
Recht mütterlich ist das Gesinnen
Von zwey liebreichen Königinnen,
Wie freudenvoll empfängt man Dich!
Mathilda kommt, hier wird dem Leben
Die neue Munterkeit gegeben,
Und ganze Völker freuen sich.

Bey so viel Sehnsucht und Gedränge,
Dich Landes Mutter bald zu seh'n,
Wird der sonst weite Raum zu enge;
Dis heist der Lust entgegen geh'n,
Die Freude wallt in aller Busen,
Und Sorõe, als ein Sitz der Musen,
Durch Deine Gegenwart erfreut,
Will auch hiemit nach seinen Pflichten,
Den schuldigen Tribut entrichten,
Und hat Dir einen Wunsch geweyh't:

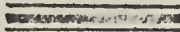
Mit Segen bist Du ausgezogen,
Mit Segen ziehe bey uns ein,
Die Vorsicht bleibe Dir gewogen,
Nichts müsse Dir im Wege seyn,
Den höchsten Gipffel zu besteigen,
Dort, wo sich Glück und Cronen zeigen,
Gott hat Dir beydes zugedacht,
Was alle Dänen, alle Britten,
Von dem, der alles giebt, erbitten,
Ist, was Mathildam glücklich macht.

Du

Ef modur ſkilder þar vid *Þina*,
Þá koma tvær i hennar ſtad,
Umſadma *Þig* og elſku ſyna,
Alldregi mun þeim leidaſt þad.
Modurligt hiarta menta ſlinga
Mun tveggia gledia *Þig Drottninga*,
Svo feginlega 17) fagnaz *Þer!*
MATTHILLDUR kom: þær lifua og leika,
Líta menn áſtſemd þeygi veika,
Fögnudur jafnt þad öllum er.

Vid ſoddan þraung og ſóknar læti,
Ad ſiá *Þig* hid fyrſta modur lands,
Rumſátt verdur, þó víd ſeu ſtræti,
Vekur ſvo lyſtin huga mans.
Sorey vill ecke ſier ur máta
Sidur enn öllum fara láta,
Tilkomu *Þinne* fagnar faſt, 18)
Hefur þvi ſkylldu ſkatte þeſſum
Skotid ſaman 19) af nockrum veſſum,
Oſk *Þer* helgud 20) ſvo uppbyriaſt:

Med bleſſan forſtu af Bretalande, 21)
Med bleſſan kom *Þu* til vor inn,
Guds *) ſión yfer *Þer* opin ſtandi,
Ad eckert hindre fotſtig *Þinn*,
Til hæſtu tignar heims ad ſpranga, 22)
Hvar giæfu og cronu *Þu* munt fanga,
Hvörtveggia af Gude er hugad *Þer*.
Af Gude, er allt kann gott ad veita,
Giörvöll Dönſk Þiód og Bretar leita
Þeſs ſem MATTHILLDE ad audnu 23) er.

Du ziehest durch die Ehren=Pforten,
Doch mehr in unsre Hertzen ein;
Dein Glück — hier fehlet es an Worten,
Wird standhaft, wird vollkommen seyn;
Genug, Du bist für uns gebohren,
Zur Braut von Christ'an auserkohren,
O! wie beglückt ist diese Wahl;
Was man Dir sagt, ist viel zu wenig,
Bald sieh't Mathilda Selbst den König,
Und liebenswürdigsten Gemahl.

Ærunnar port *Þu* innum gengur,
Enn framar þo i brióst vor inn;
Þin gæfa (ord ei endast lengur)
Æ nuu stadfóst og fullkomin.
Gnóg, *Þu* ert oss til glede borin
Af *Grame* 24) CHRISTIANE Brudur kiörin,
O hvad luckulegt virkta val!
Tilfátt 25) er sagt, enn senn munt finna
Sælan 26) vorn *Konung*, MATTHILLD svinna,
Sem elska *Þig* og eiga skal.

Edur so:

Kiærleiks verdastann Konunghal. 27)

Edur so:

O hvad luckuleg utvalning!
Tilfátt er sagt enn senn munt finna
Sælann vorn *Konung*. MATHILD svinna
Kiærleiks verdastan Kongbragning.

VID-

VIDURAUKI UTLEGGIARANS.

Enſk borin *Drottning Danſka*
Dyrſtu ſnilldar MATTHILLDUR!
Vor glede og *Kongs* vors kiæra,
Kvenna ſól, yndi ſióla,
Enſkar mægder hughrygdum
Hafa fyrr kunnad ſkirra; 28)
Fylgi *Þer* i höll hara
Hvörs kyns nægd beſtu frægda.

Veiti *Þer* allt til æru
Aull ſtönd á nordurlöndum;
Víder, Himin og haudur
Hvers kyns fagnad *Þer* magni;
Epterlæti Guds gipta
Gefiz framt þer óſkamtad:
Aull ſu farſælu fylli
I fang CHRISTIANE gangi. (vorum jöfre)

Miög volldug MATTHILLDUR!
MÁTTHILLDUR nefnaz knáttu: 29)
Coronud CAROLINA
Karlinna 30) nu mun finnaz.
Drottins ſe med *Þer* máttur,
Magt *Þina* nád hans kryni,
Karl-vina ſæl af ſonum
Sæl her og þadra 31) veri.

NOTÆ.

NOTÆ.

1) *Qvida*, Ode. Licentius forte aliqvanto, cum eo nomine non qvælibet odæ appellentur, fed veteres, & præcipue qvidem Eddæ Sæmundinæ; audacia tamen f. catachrefi facile tolerabili, fi vim vocis fpectes, remqve errori aut ambiguitati non obnoxiam.

2) *Ort* pro *orkt* a fubft. *verk* opus. *Eg yrki jörd*, terram colo. *Eg yrki liod*, carmina fundo, compono. *Yrki* n. g. & *verki* m. g. carmen, poëma. Originis eadem apud nos & Græcos ratio,

3) *Liódmali*, a *liód* poëma & *mál* fermo, qvod & menfuram notat. *Eg mæli*, metior. it. loqvor. fermo enim humanus certa menfura & modulatione effertur. *Mál* etiam eft tempus matutinum & vefpertinum cibi fumendi, ab ejus certa menfura fic dictum. *Liód* autem n. g. plur. (rarius fingulare) factum eft a *hliód* per aphærefin 7ƨ *h*, fonus, vel, Skállda definiente, qvicqvid auribus animalis percipi poteft. *Liód* per Synecdochen gen. fpeciatim carmen qvodvis notat, qvippe jucundiffimæ modulationi aptum; hinc fine dubio Germen *Lied* ejusdem fignificatus.

4) *Hlackar*, exfultat. *Völufpá*: Ari hlackar. at *hlacka til* fpe exultare. *hlacka yfir*, gaudio rei obtentæ exultare, it. infultare Sæpe de aqvilis, & qvodammodo proprie five de voce five geftu. *Hlackar hagli flockinn* fegir Hromundr Hallti um Hrafninn, er fkrækti á lióranum, E. fignificat. crocito; enn hiá örninni mun þad verda clango. Yfir hennar hliódi lætr Erafmus ei rett fagurt i *Chiliadibus*, Proverb. de Scarabæo & aqvila. Þo kallaft þad vift *hlacka*, fem nockud fo fubfultetar edur hofsaft; og *blecker* i Fefti kunna fynaft eiga fkylldt her vid. Enn hvad vilia menn fegia um *Hlöck* Valkyriu? claffìcum ciens, bello exfultans þykir mer meiga heimkomaft; & fciffa gaudens vadit difcordia palla. Eg hefer fannfpurt, ad örnen hlackar nockurnveg yfer brád, edur veidi finni. Og fofem bædi nefnift *at hlacka til* og *hlacka yfir*, fo kann hverttveggia hiá örninni vera. Um Hrafnn og Leon vitnar Ritningin nockurnvegin hverttveggia Job 39. Pf. 104 & 147. Am. 3. og þetta hefer eg fed, at Hrafninn fkræker yfer ætflinu, jafnvel adur enn fer ad fmacka, og fo framvegis inter edendum. *Ari hlackar vid Ragna rökkr* þá bardagin fkal byrjaft, af von bradarinnar, og eins fkil eg ord Hromundar um Hrafninn, uppá hans affectum framar enn vocem propriam. Inde *at fagna* inde exfultare. *Lucka* mætte og hedan dragaft, res vero defultoria,

ria, þo i vorre gömlu Tungu kannske ei se ad finna; enn varla er viist hennar etymon fáist betra hiá Þydskum edur Daunskum, og mun þeim þá ei illa lika, at sækia þad i vora tungu, cognatam, si non matricem. Vel etiam *lucka* res qva gaudemus it. *Hlöck* fors belli dubia, og má þetta med ymsu moti deducerast, eadem manente origine, og enn aptur *Hlöck* verit Dea Victoriæ, sosem þá giöf ser eigna Valkyrjur i *Hákonarmálum*.

5) *Kiandstrar* superlat. Adjectivum *Kiann* olim in bonam partem, gnarus sciens, peritus, a verbo *ek kann* scio, novi. *Kiann christr* apud *Hallfredum Vandrædask*. *Kauska rettlátra* Luc I, 17. Compos. *lagkiann* dexter, *fákann* rudis, imperitus. hinc Dan. *kiön* adject.

6) *Ver* mare, Poët. *fyrir handan*, trans, s. ad alterum latus maris, sinus vel amnis. Occurrit in *Harbarzliodum* & in *Vita Gunnlaugi Ormstungæ*, qvotidiano usu (in qvadrante certe boreali) satis tritum. Admittit &, ut qvidam volunt, ellipsin, ut dicatur nude: *handan*.

7) *Frernu*, *frerinn* vel *fröriun* conglaciatus: hodie vulgo *fredinn*.

8) *Sunna*, Sol. Forte a *sunnr* vel *sudr* austrum versus, qvod nobis s. Europæis maxime autem septentrionalibus, sit australis, vel qvod meridianus maxime vires suas exserat. Sed forte melius af *Svinnu*, *Svinnleika*; (*Geschwind*, *Geschwindigkeit* it. *Gesundheit*, *Sundhed* lytur ad minu áliti allt ad einu), og ad viisu af ordenu *Sveinn* puer, so her spécterast bæde celeritas og pulchritudo.

9) *Siurnar*, *Sia* scintilla volans, missile qvodlibet ignitum *Edda Snorr*.

10) *Hlya*, *Hlyr* calidus; *at hlyia* calefacere.

11) *Bestu heilli*, bonis avibus, felicissimo omine. *Heill*, salus, prosperitas, olim passim n. g., nunc fœm. *Illu heilli*, malo omine vel augurio. *Fuglheillamadr* in *Vitis Apostolorum Membr.* augur.

12) *Sion*, Visus, videndi facultas, per Meton. oculus olim & hodie.

13) *Blika* micant, fulgent.

14) *Danmerkur bot*, Dannebod. Epithetum Thyræ Reginæ satis notum; cetera vox antiqvitatis venerandæ.

15) *Fru*, Regina Domina. Ex. gr. Imperatrix Constantinopolitana in *Vita Haraldi Sig.* Regis Norv. a *Freya* Dea Eddica teste *Snorrone*.

16) *Alvalldr* vel *allvalldr*, appellatio Regis, qvia omnium rerum in suo regno habet potestatem. *Knytl.* Eigi mundi

undan,

undan, allvalldr Dana hallda. Einar Þambarſk. ofreyk alvallds bogi.

17) *Feginn*, fagnadr, fagna a verbo *eg fæ* adipiſcor.

18) *Faſt*, arcte magna vi vehementer, ut reiddiſt, eggiadi, drack faſt.

19) *Skotit ſaman* de ſymbola, perinde ac in lingva Dan. huc *ſkytingr.*

20) *Helgud* partic. paſſ. præt. a V. *eg helga*, ſanctifico, & id qvidem ab *helgr* ſanctus, qvod contractum ex *heilagr* & hoc iterum qvaſi *bialægr* ſegregatus, ſeparatus; likt ſem er prima notio ſanctitatis apud Theologos, þott fleira merki. *Heilag-fiſki* (vulgo *Heilafiſki*) án Efa af þvi ſkipt er i ödru lagi enn þorſki.

21) *Breta-land*, Britannia. Noſtratibus olim pars Britanniæ (Cornavia Torfæo in Hiſt. Norv.); hic pro toto. *Bretar*, Britones.

*) *Sion* vide ſupra No 12.

22) *Spránga* ſalire, incedere verbum qvotidiani uſus, agilitatem fere ac decentiam inceſſus adſignificans. *Samſ. fagra Saga* habet participium *ſprángandi*. *O. Gottſk.* Rom. I, 10. *Luckuſpráng*. *Spráng* og *Riúſpráng* er ogſo einslags Saumur. So nefndiſt á Altaris Sparlökum á Hólum opus reticulatum ſcutulatum (edur med ſkákbordum).

23) *Ad audnu* ɔ: til Audnu. *Audna* fortuna, felicitas, *Audr* m. g. divitiæ. *mer audnaz* mihi contingit. Aliud eſt *audn* ſolitudo, *audr* vacuus &c.

24) *Gramr* Rex, & qvidem primo nomen proprium Regis, *Olafs-S* P. II. p. 332. ſed *gramr* adject. eſt iratus.

25) *Tilfátt* ɔ: offátt. *Fár* adj. paucus. *Prov.* fár veit hveriu fagna ſkal. *Til* in compoſ. ſignificat *nimis* tilſnotr, tilſidla, tilſnemma, *Havamál* & ſimilia.

26) *Sælann*, *áſtſæll*, *luckuſæll*. Adj. *Sæll* ſine dubio a *Sól* proprie notans apricum, ſoli expoſitum. *Forſæla* heitir mót ſkins hennar og fialla ſkugga, fyrir hennar uppkomu og eptir hennar nidurgaungu, ſem færiſt ofan epter á morgna, enn upp epter á kvölld. Proprie & primario hlytur þad þo heima eiga ad morgninum vi vocis *forſæla*, þad ſkin ſolarinnar, ſem geingr *fyrir*, eda undan fialfrar hennar ſiön og uppruna, enn hitt ad kvölldi nockud catachreſtice, hypallactice, analogice, edur hvad kallaſt kann, og enn framar þá menn kalla ſvo ſkuggann þann umgetna, edur af nockrum hól, tre &c. *Rángſælis* og *rettſælis* nefniſt einnig þad, ſem er moti edur epter gángi ſolar; *andſælis*, an *andbælis*, utrum melius dicatur, diſputari poteſt. *Sæla* heitir hær nordur

nordur i Skidadal, fem eg ályt liggia vel einkum vid kvölld-fólu, kannfke og vid morgun-fólu, þá hæft gengr fól, alla undan henni. So má þá *Sæla* proprie vera fólfkin, og *Sæll* (ftadur eda madur) fá þefs nytr, per metaphoram vel etiam fynecd. felix, beatus, cum multis compofitis *farfæll*, *lagfæll*, *byrfæll*, *figrfæll* cet. *áftfæll* (af *áft* amor dilectio) idem qvod *vinfæll*. *Sión*, objectum vifus, per hypallagen *áftfæl fión*, res videnda, amorem alliciens, excitans, provocans.

27) *Konunghal* hefer eg nefnt eins og fegir i *Darradarvifum* vid *Nialu*: Jarlmadr, og feinaft i *Hakonarmálum* konungmadr, og *fremftr Kongmanna* (Ol. S. Tr. S.); og eins *Kongbragning*, jafnvel þott þad nafn fe eiginlega patronymicum (af Braga K.) og Kongs Heite. Enn hvor annar hans afkomenda kunne fvo nefnaft, og fo per fynecdochen qvilibet mas f. vir *Olafs-S*. p. 333. *Skállda* hefer einnig Braga og Bragninga patronymicum (enn Bragna hans fylgdarmenn). Og fo fem þad er eiginlega patronymicum, fo meina eg ei illa nefnaft edur óhentulega *Kongbragning*, kongborin Konung, fem ei hafa aller verid.

28) *Skirra* removere, obftare, occurrere, cum dat. *Laxdæla-S*. fkirra vandrædum de pugna ac cæde avertenda. at *fkirraz* cum accufat. vitare refugere. *Spec. Reg.* fkirraz manndrap cædem (alterius) vitare, ab adj. *fkiarr* vitabundus. *Dagfkiarr* (Nanus) diem vel lucem vitans *Ynglingatal*. *Skiarraftr vid fkot*, jacula maxime timens vel vitans *Lokafenna*. *Rennfkiær broſs* eqvi prehendi renuentes in *Hrafnkels-S*. & hodie apud Veftfiordenfes.

29) *Knattu*. *Eg kna* freqvens in Poëfi pro *kann* per metathefin. Inde *Knár* vegetus, viribus pollens, *Knáleiki* vires.

30) *Karl* Carolus, nomen proprium. *Karl* etiam nomen appellativum vir. *Karlinna* qvafi mándinde Gen. II, v. 23. *Máttr* vis, a verbo *eg má* poffum, unde & *magt* poteftas; alludit ad nomen præcedens Matthildæ. *Kryni*, coronet, etiam alludit ad præcedens *koronud*, coronata. *Karlvina* idem fere ac karlinna, nam *Vina* eft amica. *Voluſpá* brevior f. *Hyndloliod*: Vaki min vina, evigilet amica mea. Imo, ni fallor *vina*, *inna* vel *ynia* in compofitis (ut ályuia, vargynia) idem revera fignificant.

31) *Þadra* illic, *her og þadra*, her og hiffet. dicitur *þadra* pro *þannra* vel *þannara* remotius, ad alteram partem propius.